

Men ministeren siger jo bare, at det har vi jo Flygtningenævnet til at afgøre, og så er den potte ude. Dermed bliver de mennesker ladet i stikken, hvis ministeren ikke vil andet.

Det er virkelig systemet først og menneskene sidst, men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren bare prøvede at give nogle fremadrettede bud på, hvordan vi kommer videre med i det mindste at behandle de mennesker anstændigt, så længe de er i Danmark ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tiden er maksimalt 1 minut. Så er det ministeren.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr havde lyttet ordentligt efter, havde han hørt, at jeg sådan set indledte med at sige, at det først og fremmest er Folkeetinget, der fastlægger rammerne, og at også den domstolslignende instans Flygtningenævnet selvfølgelig opererer inden for dem. Jeg nævnte både, at vi har det politiske ansvar, og at vi har et uafhængigt system, sådan som vi skal have.

Jeg vil meget gerne stå inde for den indsats, vi gør. Vi ser hele tiden på, hvad er det for nogle forhold, vi byder de afviste asylansøgere i vores centre, det er der givet en lang række svar om, og i den tid, jeg har været integrationsminister, har vi lavet en række forbedringer.

Jeg mangler stadig, at oppositionen ikke bare forholder sig snævert til de 600, men også til konsekvensen af sin holdning. Hvad nu, hvis der ikke gives opholdstilladelse? Hvad er svaret til dem, der faktisk har respekteret en afgørelse fra Flygtningenævnet om afslag og derfor er rejst hjem? Hvordan vil hr. Jørgen Arbo-Bæhr se dem i øjnene? Og hvad er svaret til den irakiske asylansøger, der kommer i morgen? Der er måske ikke bare en enkelt, der vil nok være mange flere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til integrationsministeren. Vi går videre til familie- og forbrugerministeren, og den første spørger er fru Mette Gjerskov.

Spm. nr. US 93

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil bare spørge familie- og forbrugerministeren, om hun kender andre lande end Kina og nu måske Danmark, hvor regeringerne udtrykker en holdning til, hvor mange børn de enkelte familier skal have.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er ikke så optaget af, om landene fastlægger, hvilket antal børn børnefamilierne skal have. Jeg har godt kunnet læse i pressen, at det ser ud, som om jeg mener, at alle familier i Danmark skal have tre børn, men det er jeg glad for at jeg kan dementere, for det kunne jeg aldrig drømme om at blande mig i. Jeg er sådan set fuldstændig ligeglad med, hvor mange børn familierne vælger at få.

KL 13.30

Det, der er vigtigt for mig, er, at familierne i et land som Danmark har mulighed for at få det antal børn, som de har lyst til. Jeg synes faktisk, at en god familiepolitik skal måles på, netop at man som børnefamilie ikke skal have nogen forhindringer eller nogen barrierer for at kunne få det antal børn, man har lyst til. Det er noget, jeg vil arbejde videre med, og det er noget, regeringen også er optaget af.

Vi har nedsat Familie- og Arbejdslivskommissionen. Det er efterhånden ved at være halvandet år siden, at kommissionen blev nedsat. Men nu er der ca. 2 måneder til, at de skal komme med deres forslag til, hvordan rammerne kan forbedres for de danske børnefamilier. Indtil da vil jeg tage rundt i landet og tale med børnefamilier og høre, hvad det er for nogle barrierer, de oplever derude.

Der er mange, der har det rigtig godt. Det ved jeg. Men vi ved allerede fra de foreløbige tal fra kommissionen, at der også er familier derude, som kunne tænke sig forbedringer.

Mette Gjerskov (S):

En af grundene til, at jeg spørger om det her, er jo, at det er min opfattelse, at ministeren kommer med en lang række hensigtserklæringer, uden at ministeren egentlig vil sætte konkret handling bag. Hvad er det, ministeren selv gør?